

Hanna Filipkowska

"Klątwa i Sędziowie, czyli o młodopolskim synkryzmie artystycznym", Roman Taborski, "Przegląd Humanistyczny", R. 13 (1969), nr 6 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/37, 161

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ NATANSON Wojciech: Teatr Wyspiańskiego. "Przegląd Humanistyczny" R. XIII: 1969 nr 6 s. 21-37.

Omówienie twórczości teatralnej Wyspiańskiego, które dotyczy przede wszystkim jej nowatorstwa, scharakteryzowanego w oparciu o prace L.Schillera, Z.Raszewskiego i in. Wskazuje na źródła kształtowania się koncepcji teatru Wyspiańskiego/opera, Komedia Francuska, Odeon/ oraz na te inscenizacje jego sztuk we współczesnym polskim teatrze, które stanowią twórczą kontynuację artystycznych dokonań dramaturga /"Akropolis" w reż. Grotowskiego, "Wyzwolenie" w reż. Hamuszkiewicz i in./ .Ponadto informacje o tłumaczeniach i wystawieniach utworów Wyspiańskiego w teatrach zagranicznych.

H.F.

/II/ TABORSKI Roman: "Klątwa" i "Sędziowie", czyli o młodopolskim synkretyzmie artystycznym. "Przegląd Humanistyczny" R. XIII; 1969 nr 6 s. 39-46.

Analiza utworów prowadzi do wykrycia tych elementów, które sprawiają, iż obie tragedie, pomimo naturalistycznego punktu wyjścia, są dramatami poetyckimi. Elementy te - zdaniem autora - to: forma wierszowa /zastosowana w "Sędziach" tylko częściowo/ i poetycka stylizacja językowa, zmierzające ku monumentalizacji i uwzniośleniu, przestrzeganie reguły trzech jedności celem uwydatnienia tragizmu, operowanie anachronizmem, uogólnienie postaci, odkonkretnienie zdarzeń, odrealnienie gromady chłopskiej /"Klątwa"/, wprowadzenie elementów poetyki groteskowej /"Sędziowie"/, wreszcie wprowadzenie opartego na motywacji metafizycznej konfliktu tragicznego.

H.F.